

# ЕКОЛОГІЧНА БАЛАДА

П'єса для великої сцени

МИКОЛА  
ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ  
МАМА МИКОЛИ  
НАМІШКА  
АЛІНА  
ЄНС  
ЛІСОРУБИ

Куплет перший

Рядок 1

*Стара гуцульська хата. Справа піч, зліва бамбетль, вкритий гуцульськими килимками. На авансцені сидить Микола в інвалідному візку, біля столу, теше щось з дерева. Біля печі мама Миколи, швидко і вміло в'яже шкарпетки. Посередині полиці, на котрих є то різних фігурок з дерева, в правому куті біля полиці є старий телевізор, накритий вишитою скатертиною.*

МАМА хоть нитки мене заспокоюють, плетеш, плетеш, нема ні кінця ні краю тий нитці, клубочок меншеєтси, меншеєтси, а тут раз і нема его, це ек по ріці плисти. Добре шо хоть можна всьо розбити та й з другого кінця нитки новий клубочок змотати, можна витак кацабайку з того сплести, а чо би й ні?

*Микола не озивається.*

МАМА таки добре мати плетені шкарпитки, бо і в дождю можна натягнути, аби ноги не промокли. Кожна, кожна річ має свій дух, свій почеток і кінець, свою долю. Ші трохи, ші сім ключок лишилося і всьо. На-а-а! Можеш натегати. *Підходить до сина, надягає на одну ногу шкарпетку.*

МИКОЛА Мамо, нам з тобов і так не довго лишилися.

МАМА Тихо будь, лиш Бог знає, синку, хто кілко має жити, другу ногу давай.

МИКОЛА а вин хіба є? его нема, це всьо видумка, тобі просто легше від цього.

МАМА не мели дурниці.

МИКОЛА хіба Бог, икого ти так любиш та икому молиши по два рази на день, люби дивитиси на мої і твої муки?

МАМА у кожного свий хрест, Микулко. Бог нас усіх дуже любить, давай другу ногу.

МИКОЛА і шо з того? Я теж любив і люблю, але наша любов никого не ретує.

МАМА ега икий ти мудрий. Схамениси! Зараз пироги будут, давай «Отче наш» скажемо.

МИКОЛА я не хочу молитися.

МАМА Давай, *(стає на коліна, починає молитву)*. Отче наш, Ти що єси на небесі, да святиться імя Твоє, да буде... *(до Миколи)*, ну повторюй. Шо тобі є?

МИКОЛА я сказав, що не буду молитися.

МАМА але учере ти моливси та й зраня моливси, шо си стало?

МИКОЛА я рішив бирше це не робити.

МАМА ми пропадемо без Бога.

МИКОЛА ми вже пропали. Де той Бог? Чо він не зупинит війну, чо ни вретує Штефанових друзів, ікі гинут шоднини?

МАМА бо то люди мусіт спам'єтатиси і не грішити.

МИКОЛА а ми чім згрішили? Ти чім згрішила? Та ти муху в житю не вбила, жалуєш кожду мурашку і паучка.

МАМА Микулко, давай помолимоси. В ім'я Отца і Сина ...

МИКОЛА я знаю, шо тобі все ривно, ти лиш думаєш, екби спастиси. Але ти вже жите прожила, а я ше молодий і нікому мене не треба, ек цеї хати неметеної, ек нашого пелехатого Бровка.

МАМА ти смерти моєї хочеш?

МИКОЛА говорю, шо думаю. І взагалі я ненавижу ці гори, ненавижу своє жите, цу каляску, дерева, людей...

МАМА та шо з тобов сталоси, ти мені, ек ножем по серцю ріжеш.

МИКОЛА в мене миші з'їли серце, скоро і твоє з'їдет.

МАМА Микулко, бійси Бога, шо ти мелеш, шо ти здурів. Може попа закликати?

МИКОЛА заклич, заклич...

МАМА Та ти мене на ціле село спозориш, усі люде будут за нас говорити. Шо з дитинов сталоси! За шо це міні таке старій?

МИКОЛА видколи через цего бовдура мені спарижувало ноги, ти зо мнов ек з дитинов. Я вже не малий. Я вже і дівку пизнав, і смалити вмію, ек циган, і з пацанами бивси і то, шо я з Іванюком церкви розписував і образи малював, мене светішим не зробило.

МАМА бійси Бога, нашо ти мені отото розказуєш. Ти мене до гробу довести хочеш, хто про тебе подбає, людоньки, доста цего, шо ноги, то ше й голову відоймає.

МИКОЛА мамо, це ти з мене інваліда робиш, я повноцінна людина.

МАМА (*стражденим голосом*) та ика повноцінна, ти безпомічний, ти каліка, лиш я про тебе можу подбати, інакше пропадеш. (*Різко*) Ти чуєш чи не! Зара ек ті вгрію!

МИКОЛА я взагалі то женитиси думаю.

МАМА слухай, не випробовуй мої нерви, ти собі, дитино, бачу свої долі не уявляєш, ото тобі кара Божа, що чемним не був, а по дівках ходив, я думала, він у церковці ночує, а то ото не можна плоть свою бруднити.

МИКОЛА я поки церкви писав з Іванюком, то по дівках не шлявси. А Алінка буде мою жінку, вона мені у всьому і допоможе, не переживай за мене.

МАМА ото та дівка тебе занастила, через неї то Бог кару послав.

МИКОЛА в мене з Алінкою нічого не було, я би не посмів, і вона би не посміла, а то Степан би її убив. То я так, за клубом раз поспробував.

МАМА ото і маєш. Хто попід небом ходит, тому під землев не місце, ото маєш, ото ясно, відки воно йде. А тепер маєш кару і будеш покутувати, ика дівчина за каліку піде, ти хоч видів раз одного каліку, аби сім'ю мав?

МИКОЛА по теліку то я видів, шо інваліди навіть в олімпіаді участь берут і спортом займаються.

МАМА то від чорта той телевізор, нічого там доброго нема. Добре, шо він не показує.

МИКОЛА а я хотів майстра закликати.

МАМА нема чого кликати, в нас ні грошей, ні горівки нема.

МИКОЛА ото замість того, шо ти за здоров'я даєш до церкви, ліпше най нам телевізор зремонтуют, най я хоть новини нормально подивлюси, шо на війні робитси, ти з мене монаха-затворника зробити хочеш, чи шо?

МАМА не буду ніякого майстра кликати.

МИКОЛА все одно Степан прийде і зремонтує.

МАМА ото най спершу прийде.

МИКОЛА а от і прийде.

МАМА от тогди і зремонтує, а новини так можна слухати, без тих картинок. Баби там цицькати скачут, розпушта страшна, то злий так наш народ хоче зі світу звести.

МИКОЛО мам, ти більше в чорта певно віриш, ек у Бога.

МАМА ой горе старій матері, в мене вже тиск через тебе, то в тебе дідько вселивси. Ой треба відмолювати, ой біда-біда. *(виходить)*.

Рядок 2

*Входить Намішка.*

НАМІШКА Колька, Колька, я солі прийшла позичити.

МИКОЛА ти знаєш, що мама моя не зичит нічого, бо волосі вилізати буде, чи п'яти свербіти будут? Ти то ліпше знати маєш.

НАМІШКА а я виділа, ек мама твоя з хати пішла.

МИКОЛА ну йди собі там візьми, кільки треба, взагалі сіль си краде, а не проси.

НАМІШКА я шо, злодійка, чи шо?

МИКОЛА чи шо? Ти мала циганка.

НАМІШКА Шо? А ти знаєш хто?

МИКОЛА я каліка.

НАМІШКА ну ладно, ладно, казку мені розкажеш?

МИКОЛА Ні.

НАМІШКА чого?

МИКОЛА Ти вже велика для казок.

НАМІШКА Ну і шо! Розкажи, розкажи, відки си звізди взели?

МИКОЛА ти до школи ходиш, то хоть учіси говорити правильно. Не звізди, а зірки. Я вже тобі розказував, в тебе звізди в голові сидет.

НАМІШКА ну шо тобі жель! Ну розкажи!

МИКОЛА сто разів казау, що то чорт летів вночі п'яний, вдаривси об хмару і всі його зуби повилітали, а зуби його були не прості, а золоті, ото погубив зуби і з них зірки зробилися, чи ти цего не знаєш?

НАМІШКА а ти минулого разу іншу історію розказував.

МИКОЛА іншого разу інші зірки були, не від чорта.

НАМІШКА а звідки гроза береться?

МИКОЛА в школі вам про таке мають розказувати.

НАМІШКА то все неправда, що там кажут. Нині вчителька сказала, що людина від мавпи походить, а діти від зближення мами і тата, ну це ж повна дурня!

МИКОЛА чого дурня? Все правильно вона каже.

НАМІШКА ну шо–шо, а це Люба Іванівна вже зовсім си рихнула. Шоб людина від мавпи? А шо то таке то зближення? Слово якесь дуже мудре, не розумію.

МИКОЛА не розумієш? а звідки тоді людина? Бусько приноси? Ти чого до школи ходиш? Щоби далі вірити, в то шо баби старі мелят? Ніби ти не знаєш, звідки си діти берут. Шо телік не дивиши? Чи ти далі думаєш, шо в калині тебе найшли?

НАМІШКА тато каже, шо я не пальцьом роблена.

МИКОЛА добре каже.

НАМІШКА а шо то означає? Мені ніхто того казати не хоче.

МИКОЛА слухай, шо Люба Іванівна каже.

НАМІШКА ну добре, добре. А я виділа, як до Онищуків таки бусько прилітав до криниці, як Леська родити мала.

МИКОЛА коли ж ти нарешті подорослішаєш? Ніби вже не мала, а розуму ани грама.

НАМІШКА я вже доросла. В мене вже дешо є. І ше, тато казав, шо мене візьме з собов у гори, туристів поведемо траверсов.

МИКОЛА ти важай, там не заведи їх, де нявки з чугайстрами данцюют. Слухай, я тобі дам два листи, віднесеш їх на пошту, добре?

НАМІШКА не, не віднесу, я ж не доросла, дороги не знаю.

МИКОЛА не вийобуйси! Ну я з мамов посваривси, сам не дійду, я ж ходити не можу, тобі шо мене не жель?

НАМІШКА добре, але розкажи, відки гроза беретси.

МИКОЛА ну ти ж знаєш ту історію, я тобі вже не йден раз розказував. В тебе шо така пам'ять погана?

НАМІШКА ну я так люблю, як ти розказуєш. Ну ти ж хочеш, аби я листи віднесла?

МИКОЛА ну шо, ішов гуцул по Черногорі, вертав з Жаб'єго, а тут вечір настає. Увидів гуцул долину, а в ній озеро. Спустівси вниз, рішив кулешков повечерати. Пішов до води, як тільки зачернув її, увидів перед собою панича. І той йому каже, тіпа, шо ти сам вечерати будеш, ходім до мене, я тут жию поряд. Тай зайшли вони прямо в озеро, вода в нім розступилася. Сіли вечерати, на столі наїдків-напитків заморських всяких.

НАМІШКА і риба фарширована була?

МИКОЛА я не знаю, може була, то шо заморська їда? Баба Ганя на весіле готує всім.

НАМІШКА ну просто риба, так захотілося риби. Ну, давай далі.

МИКОЛА ну їдять-їдять, все, як у палаці. Чує гуцул, єк шос стукає, єк топірцями, бачить, а то багато людей лід кують. Він і питає панича, чого се вліті люди лід кують. А він йому каже, шо то грішники-утопленики грозу роблять на цілі гори, каже, я їм ціле жите служив, а вони мені цілу вічність тепер служити будут. І зрозумів гуцул, шо він з нечистим говорить, перехрестив єго три рази. От і вдарив грім, блискавка покотилася, буря здоймилася на всі гори, ікої ші ніхто не видів. Ото викинуло його з того озера на берег.

НАМІШКА де ти то прочитав?

МИКОЛА ніде, старі люди говорят. Кажут, єк єкийсь турист камінь тудя кине, то гроза зачнетси, ото єк хмари з Черногори лізут, то то звідти, з Несамовитого.

НАМІШКА а я раз чорта виділа. В баби Ониськової. Він у неї жиє, того й у неї корова так багато молока дає. Вона з ним угоду підписала. Він певно тоже з Чорної Гори, бо єго лише після дощу можна увидіти під тином, головне си перехрестити і на нему хрест зробити. Я си чортів не бою. То вни си мене боют.

МИКОЛА то у все це не треба вірити, нема чортів, то все видумка.

НАМІШКА а ти сам історію про чорта кажеш!

МИКОЛА *мовчить* Ти солі вже взяла?

НАМІШКА а кому ти ці ляльки тешеш?

МИКОЛА своїй княгині, а шо?

НАМІШКА просто питаю. А ти женишси?

МИКОЛА та думаю, а шо?

НАМІШКА а ти її любиш, ту свою княгиню?

МИКОЛА Дуже. Я її кохаю.

НАМІШКА а вна тебе?

МИКОЛА все давай, Намішко, ше на пошту треба листи віднести, зараз мама прийде, то ше по вухах получиш, тобі сего треба?.

МИКОЛА а мені ти колис ляльку чи екусь фігурку дерев'яну зробиш?

МИКОЛА ади йди вибери та й озми собі.

НАМІШКА хочу цего коника.

МИКОЛА но та й бери, це я Степану хотів дати, ек війна скінчитси, але бери, я ему іншого зроблю.

НАМІШКА Дєкую. *(Виходить)*.

МИКОЛА *(їй вслід)* коник то на споріднене жите, або на розлуку.

Рядок 3

*Входить мама.*

МАМА шо ця відьма мала тут робила?

МИКОЛА приходила поговорити.

МАМА шо їй треба було?

МИКОЛА ека тобі різниця?

МАМА вже знов шос позичити? Кілко цих голодранців можна терпіти?

МИКОЛА мамо, хіба це по-християнски так казати?

МАМА не лиш вони біду мают, я ади слаба, ти слабий, і все у нас є, а вони ліньтяї, лиш горівку пити знают. Нечистий з ними водитси.

МИКОЛА і ти в це віриш?

МАМА стара то мертву воду лиє попід хату, то ейця підмітує, а вчера то крілика дохлого виділам..

МИКОЛА ма, то тобі привиділося.

МАМА то стара і нам біди наробила.

МИКОЛА мамо, ти вже оприділиси, ци ти до церкви ходиш, і в Бога віриш, ци в ці забобони.

МАМА но нашо ти так?

МИКОЛА мамо, ну прости мені, шо я тобі так.

МАМА синочку, но шо ти. Я тобі чай з чебрику запарю.

МИКОЛА а сир солодкий зробиш?

МАМА зроблю, скраз учера свіжий принесла. Ото я вже тебе пізнаю, свого синочка. Шо там Степан? Шось чути?

МИКОЛА не знаю, в мене мобілки нема, так би подзвонив, а то приходиться звичайні листи писати, ми ще з тобов у нову еру не перейшли, ми в старій ері, так і в ній залишимось. Може Аліна швидше відпише, вона з ним спілкується.

МАМА ти ще тій дівці пишеш? Та вона глумитси над тобов.

МИКОЛА це Степанова сестра. Вона не глумитси, в неї просто робота тяжка, хтос мусит боротиси за то, аби ліси не вирубували, аби повітре чисте було, аби вода свіжа текла, аби ми були здорові, аби...

МАМА шо вона там боретси, вона нічо там не рішає.

МИКОЛА рішає, мені Степан казав.

МАМА казав-казав. Казав! Бо то єго сестра, він сам її туда запхав за хабар.

МИКОЛА Мамко, Степан на війні, не смій єго осквернети.

МАМА но все, нічо не кажу, все, сідай їсти сир, ото коцом собі ноги прикрій, аби не було холодно. Ну-ну, а я скоро вмирати буду, з таков хворобов довго не живют. *(накриває ноги коцом, плаче)*. А ти з ким лишишси? Хто про тебе подбає?

МИКОЛА ма, ти ще будеш жити, чуєш, ти ще не скоро вмреш, я знаю, мені єкось навіть сон снівси, шо ми ідемо по горі, ци то по воді, а вода така чиста, і ти така стара-стара, але при пам'яті, а я не то шо без ніг, а й без рук лишивси.

МАМА ой людоньки!

МИКОЛА але ми йдемо, нам так весело, і тут по дорозі ми найшли арніку. І я тогди зрозумів, шо ми умремо разом.

МАМА я кожен день молю Бога, аби я ще жила, бо ти в мене безпомічний, а ти ще такий гордий, то недобре, чуєш?

МИКОЛА мамо, я не безпомічний, я вмію з деревом робити, тесати вмію. Як Степан прийде з війни, він буде мої вироби продавати і в Яремче возити буде на базар, і тут крамницю для туристів відкриє. То зараз дуже популярно. Я можу робити і янголиків, і



овець, і пташок, тризуб можу робити, ляльки всякі. З глини ліпити вмю, глечики робити можу, посуду. Це буде цілий бізнес. Ми би вже цим зайнялись, екби не війна. На цьому можна заробити великі гроші, ми і газ, і воду проведемо в хату, буде все в нас, ек у людей, а Степан нам допоможе.

МАМА ой, лиш би вернувси.

МИКОЛА вернетси, я знаю, шо вернетси. Тогди і Алінка сюда приїде.

МАМА та де ж вона приїде, то дурне дівчینیщі, хоть Стефанова сестра, а так, ек би від другої мами.

МИКОЛА мамо, я тобі не дозволяю так про неї говорити.

*Їде до телевізора, вмикає його. Телевізор «Електрон», старий, чорно-білий, але зображення майже не видно, можна тільки слухати. Мама всаджується на бамбетлі. Спочатку звучить реклама, телевізор працює з переривами. Микола повертається до свого столу, береться тесати з дерева. Мама починає в'язати шкарпетки. Починаються новини, але зображення немає, тільки звук.*

МАМА Почухай мамі голову, а то під тов фустинув зовсім си засвербіла. *(сідає на табуретку, витягає дерев'яний гребінець, Степан залишає роботу, під'їжджає до бамбетляпочинає їй розчухрувати голову)* О, так добре, ше тут справа, треба знов трави запарити, аби не свербіла.

Телевізор: Прогноз погоди найближчими днями буде непередбачуваним. В Карпатах можливі грози та шквали, служба гідромедцентру повідомила про штормове попередження.

*Микола під'їжджає до телевізора і вмикає інший канал.*

Державна екологічна інспекція в Івано-Франківській області повідомляє про збільшення ймовірності земляних зсувів у 2015 році.

*Знов вмикає інший канал.*

Імперії ніколи не зникають разом зі своїми кордонами. Їхній слід і надалі продовжує існувати в менших державних утвореннях.

*Знов вмикає інший канал.*

У зв'язку зі штормовим попередженням рекомендуємо туристам утриматись від високогірних походів. *(Шуми щоразу більші).*

МИКОЛА А чьо це лиш два канали роби? *Перемикає.*

А зараз ми запросили до студії пана Івана Омеляновича Щура – керівника відділу екологічного контролю водних і лісових ресурсів у Державній екологічній інспекції. Пан Щур розповість про загрози для нашої екології та про шляхи їх подолання.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ, *тільки голос* Ми дбаємо про довкілля наших вітчизняних заповідників. Лісові смуги Карпатських гір надзвичайно густі, їх треба очищувати від сухих дерев. Якщо не проводити такі очищувально-профілактичні роботи, в лісах можуть виникати пожежі від надміру сухих гілок. Відділ екологічного контролю фіксує небезпечні ділянки лісу і дбає про забезпечення таких робіт.

ВЕДУЧА але всі ми знаємо про ризик екологічної катастрофи, спричиненої земляними зсувами внаслідок промислової вирубки лісів. Всі ми знаємо про зсуви, повені, що спричинили затоплення і розмивання доріг на території Карпат, а особливо Закарпаття. Місцеві жителі Лозащини, Ворохти, Верховини, Дземброні та інших високогірних сіл неодноразово скаржилися власне на нелегальну вирубку лісів. Чи це справді так? Чи екологічна комісія приймає певні заходи боротьби з незаконною вирубкою лісу і бізнесом?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ *тільки голос* Знаєте, я вам скажу, що місцеві жителі цих сіл, окрім вівчарів, в гори ходять не часто, хіба по гриби. Я сам там народився, знаю цих людей. В гори ходять туристи, так що краще їх спитати. Звичайно, що є випадки нелегальної вирубки, але наша екологічна комісія має механізми впливу на такі речі і швидко реагує на ці випадки згідно з чинним законодавством.

МИКОЛА Козел. А ек же я? Оце козел. Іди до Онищуків, най дадут мобілку, я в студію подзвоню. Я зараз єму розкажу і про туристів, і місцевих жителів, екі в гори ніколи не ходят.

МАМА тихо, спокійно. Сину, то бандит, ти ек шос єму скажеш, він нам і хату спалит.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ *тільки голос* у нас є програма по очищенню водойм на Чорногірському хребті, зокрема озер Бербенескул, Синевир, Несамовите. До очищувальних робіт будуть залучені, як і спеціальні служби, так і волонтери.

МИКОЛА це брехня, цей проект лиш на папері. Я іду до сусідів, подзвоню в студію.

МАМА Ти гет дурний. Ти би краще скориставси своєю слабістю, та взев би від него гроші, екі він нам пропонував. Я би на твою місці не ігнорувала его пропозицій, ти би собі міг і мобілку за ту допомогу купити, до Степана подзвонив би.

МИКОЛА я в житю не озму від него грошей.

МАМА Гордий ти, ця твоя гордість тобі лиш жити заважєє.

МИКОЛА я не буду брати гроші від свого кривдника, най не думає, шо екшо він мені даст гроші, его совість очиститси. Я его тримаю на гачку. Степан і хлопці ек з війни вернутси, то повистрілюют таких, Щурів, екі наживаються на лісі.

МАМА єкий ти недобрий і злобний, треба прощети, синку. Ну він невинний, шо той лісовоз звалився, ну він тобі цього не бажав.

МИКОЛА мамо, я лишивси каліков, а его лісовози далі їдут. Ше він мені буде пиздіти, шо за екологію дбає.

МАМА шо за слова, де ти того набравси? Хіба я тебе отакому вчила?

МИКОЛА мамо, а єкі слова? Єк ти можеш ше одобрювати его допомогу? В світі такого ніде нема.

МАМА та ліпше би того всього не було, то такі горячоголові, єк ти, повиходили на вулиці, до Києва поїхали, наробили шури-бури, то тепер і війну через це маємо. Нашо то було таке робити? І так легше жити не стало, лиш хлопців убивають.

МИКОЛА а інакше не могло бути.

МАМА ми все жите без тої Європи жили, то сюда туристи до нас ади і з Польщі, і з Чехії, і з Німеччини їдут, в Параски, ади і в інших людей відбою ціле літо нема, а на зиму тим більше.

МИКОЛА при чьому тут туристи, при чьому Європа!!! Поки ти молиласи, то я по тому ящику, шо не показує, слухав, шо люди мудрі говорєт.

МАМА то все через то каміні, шо в міліцію метали. Не можна каміні метати, ни в небо, ни в воду, ни в вогонь, ни в людину, бо збурюється все лихо, всі видимі і невидимі злі сили стають і вихор стаєтси. Єк із Несамовитого грози приходять від каменя, так і ото війни від каменя починаються. Так і з німцями було, і з советами. Хтось камінь кинув, і всьо, спочатку прийшли одні, потім другі.

МИКОЛА та знаю, знаю, шо від каменя. Видиш, а озера ніхто так і не почистит.

МАМА та і не можна его рухати, борони Боже, а то взагалі конаєт світу прийде. Ти знаєш, кільки там душ неспокоєних!

МИКОЛА Рівно тілько, кільки і нужденних і справедливих у нашій країні.

МАМА така дитина у мене мудра. Дитино, почеси но мені п'ятки, бо сама не достану. *(Сідає, на стілець, простягає ногу Миколі).*

МИКОЛА ма, може би ти до лікаря поїхала з тими п'ятками, лікарство єкєс би виписав.

МАМА я до лікарів не хожу. Вони мені вже рака наврочили, а так би і не знала, то би і не мала.

МИКОЛА ой, мамо, мамо, нічо, скоро війна скінчєтси, Степан вернєтси, ми бізнес сувєнірний закрутимо, усіх цих вовкулаків зі шурами виженемо, тогди я найму шофера, тебе в лікарню аж у Львів завезут, там і вилікуємоси.

МАМА ой, дай Боже, дай Боже.

Рядок 4.

*Темно. Намішка біля поштового ящика, читає листи, які їй дав Микола.*

МИКОЛА Степане, друже, я скучив за тобою. Єк ти? Шо ти? В нас всьо по-старому. Я роблю з дерева усекі штуки. Єк ти вернешси, будемо разом газдувати і розвивати туризм. Трохи мене бере мука, бо то я сам з мамов, а мама зо мнов. Тебе не вистачеє, бо ти, єк брат мені був, теплим словом умів потішити. Мама тримаєтси, але тежко мені з нев, вона чим раз, тим далі прикра робитси. Від всіх мене ховає, нікого до хати не пускає. Та я тоже не подарок, та ти знаєш. Пес трохи заслаб був, не хтів ніц їсти, але шо ми можемо зробити. Може шос з'їв. Телевізор тре полагодити, бо нічо на нім не видко, лиш слухати можна, як радіо. Ми з мамов новини слухаємо. Моя мамка за тебе молитси кожен день. А я тепер перестав в Бога вірити, в мене таке відчуте, шо єго нема, єк то таке можна допускати. Казали, шо в нас у церкві знов на війну збирают. І мама казала, шо люди дают, повістка пришла ше Кольці Зимному, Славку Онищуковому і Колоняку старшому. Вони тоже пішли. А я тешу далі своїх янголів. Тримайси, друже. Вертайси здоровим. Твій Микола.

*Намішка кидає його в скриньку, відкриває другий лист.*

МИКОЛА Привіт Аліно. Як ти? В тебе певно тежка робота. Бажаю, аби в тебе все виходило, я знаю, шо в тебе все вийде. Таких людей потребує наша держава, хто, як не ти захистит від варварів наші ліси і гори, в єких ми з тобов вирости. Єк там Стефан? Я єму тоже написав лист, але ти з ним певно по телефоні говориш кожен день. Пиши. Твій Микола.

*Намішка дре цей лист на шматочки і йде. Працює ввімкнений телевізор, на якому немає зображення, лише шиплячий звук, який поступово стихає. З телевізора вилазять лісоруби, складають свої топірці і сідають біля телевізора*

ЛІСОРУБ 1

Ми лісоруби, котрі прийшли зі стін

Будинку побуту у Коломиї

І Яремчі

ЛІСОРУБ 2

На нас виливали помії,

Мовляв, це мистецтво пропагандистське

зіпсувало всім життя

ЛІСОРУБ 3

в горах вже не падає листя

це радість яка, що нема сміття

ЛІСОРУБ 4

лиси, ведмеді і вовки

сховалися в ядро землі

не видно, як листя зелене жовкне

ЛІСОРУБ 5

бо нема дерев, нема листя, щоб жовкло,  
а в столиці за обрієм горять торф'яники  
а в озері немає ні краплі води  
ЛІСОРУБ 6  
аби їх загасити,  
бо птахи випили всю рідину до останньої краплі  
не було сили їх просити,  
аби залишили для тих торф'яників  
для тих лісів, що не згоріли, хоча б краплю води!  
Хочеш пряника?

ЛІСОРУБ 1

Зажди, який там пряник  
В столиці там торф'яники горять  
За небокраєм, за просторими луками з квітами  
Тануть льодовики

ЛІСОРУБ 5

І хтось прошепотів так легко – «блять»!  
нам залишились одні пеньки  
Які там квіти!

ЛІСОРУБ 6

Ти знаєш, як пахне мигдаль?

ЛІСОРУБ 1

це ті горіхи, що ростуть за обрієм?

Я знаю, як гуде Криворіжсталь

І теплові електростанції

ЛІСОРУБ 2

Це все твій соцреалізм в огидних малюнках  
На будинках побуту гуцули із пиздатими трембітами

ЛІСОРУБ 1

І віє вітром, мов війною, йдуть до школи діти

Туристи в горах всі стають космополітами

Бітами

Квітами

ітамиітами.

*Гасне світло, лісоруби вертаються в телевізор.*

Куплет другий

Рядок 1

*Офісне приміщення. На сцені постійно чути звуки від рубання дерев. Аліна поливає вазони. Після того протирає столи і меблі від пилу. Потім виходить, приносить відро води зі шваброю і починає мити підлогу. Тоді дівчина знімає робочий одяг, під яким вона вдягнена у вузьку коротку чорну спідницю і білу блузку, вмикає елетрочайник, витягує дві чашки і мие їх в невеличкому умивальнику, який знаходиться за ширмою. Пізніше насипає туди каву. Витягує з пакета печиво з цукерками і розкладає їх на великій тарілці. Потім*

*витягає виноград, банани та всякі інші фрукти, ретельно їх миє і теж красиво розкладає на тарілці. Відкриває вікно. Входить Іван Омелянович.*

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ о, які ми швидкі, і все свіженько, чистенько, печиво на столі. Кава готується. Ну що ж, доброго ранку.

АЛІНА Доброго ранку, Іване Омеляновичу.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ як добре, що я зекономив на прибиральниці, і в тебе трошечки грошей більше і ще й виноградик нащодень маємо. Ну хіба не так, моя ясочко? *(бере виноград)*.

АЛІНА саме так, Іване Омеляновичу.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ну ти щаслива з цього?

АЛІНА дуже щаслива.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ будеш гарно справлятися з обов'язками секретарки, підеш на підвищення. Я може Васю електрика відправлю геть, він і так п'є постійно, толку з нього нема, а ти дівка із села, лампочку і сама закрутити можеш.

АЛІНА ясно, що можу.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ а бачиш, молодець, бери, дитино, їж виноградик, не стидайся, печиво бери, а от каву ти свою повинна мати, бо то мені кума з Італії прислала.

АЛІНА дякую, я не хочу винограду, а каву свою маю.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ от і молодчинка. Я нині вам білети в кіно з моїм Андрійком купив, якесь романтичне казали, аби ти сі файно вділа.

АЛІНА але я не можу нині в кіно, у мене інші плани.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ як це інші плани? Дитинко, це твій отець мене попросив тебе влаштувати, і якби твій брат Стефан не був такий пискатий та гордий, то і його я би десь пристроїв і відкупив би від армії. А тебе я на роботу сюди взяв, аби у тебе були не інші, а саме ті плани, ти мене зрозуміла?

АЛІНА так, Іване Омеляновичу.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ Сьогодні о сьомій мій Андрійко приїде по тебе на ауді А3 седан, аби ти файно виглядала.

АЛІНА добре.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ дуже добре, тепер до роботи. Нині приїжджає якийсь німець з європейської екологічної комісії, якийсь експерт ніби, чи шо. Має бути в нас зустріч з питань захисту природних ресурсів в Україні, ти будеш перекладати.

АЛІНА а чого я?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ бо я вигнав вчора того покидька, ти ж англійську знаєш?

АЛІНА ну трохи знаю, але я не готувалася.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ти головне усміхайся гарно і напахнися тими духами, що я тобі дав.

АЛІНА мене від них, якщо чесно, голова боліти починає.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ поболить і перестане, я за них вісімсот гривнів вивалив.

АЛІНА добре.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ хто б що мені не говорив, які би там революції і війни не відбувалися, а зв'язки все вирішують. От де би ти зараз була, якби не я? А так голова не від хвороби болить, не від голоду, а від духів. Головне зв'язки, які люблять гроші, а гроші люблять сильних і рішучих. Ти не думай, що мені так все легко прийшло до рук, я спочатку сам працював тяжко і на міліцію, і на деякі служби, а тепер всі на мене працюють.

АЛІНА від вас треба вчитися.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ Треба вміти. Як там брат, що каже?

АЛІНА йому багато говорити не можна, каже, що живий, що все добре, та й все.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ хто йому винен, сам того хотів, міг ся тут лишити, я би все вирішив.

АЛІНА у Степана сильне почуття справедливості.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ до сраки та справедливості. Нема ніякої справедливості. Є чорт, є Бог, і в кожного своя правда. Бог багато хоче, і нічого не дає, а чорт нічого не хоче, але все з ним можна мати, тільки всім треба пожертвувати, всім, що тобі непотрібне, отака от істина.

АЛІНА що ви таке говорите? Навпаки все.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ясочко, я життя знаю. А найстрашніше то, що деколи вже невідомо, де чорт, а де Бог, і яка правда чия.

АЛІНА то у вас викривилося бачення з тим всім.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ може і так, але не тобі про таке думати, про Бога думати то чоловіча справа. Йди на стіл накривай, там мали привезти червону рибу, всякі сири і фрукти, я якраз кави нап'юся, а ти давай, дівка все вміє робити.

*Аліна виходить.*

АЛІНА Надь, Надь, я вже не витримує, він всіх позвільняв, і з тих зарплат гроші на армію дає, представляєш..... і каже, що він меценат, а я і прибиральниця, і бухгалтер, перекладачка, і секретарка, ще й електриком буду.... та він того номера не знає... не прослуховує, точно. Я ще маю нині в кіно йти з його сином, це абзац.. ....Надь, Надя, послухай, це у вас там революція відбулася, а тут все по-старому, не видумуй. Так, воюємо, мій брат воює, і що з того? ... Цей бузувір вирубує енні метри квадратні лісу щодня і.... далі очолює екологічну комісію і так всюди, тут війна не відчувається, тільки то, що гроші збирають... ні, ні, ні, послухай мене, послухай сюди, я, я знаю, що ти журналістка, не треба ніяких розслідувань, я тобі як подрузі дзвоню..... не треба сюди пхатися, це бісівський бізнес, ціла корпорація пекла, сюди вхід гривня, вихід дві, тут сам дідько не розбереться, тут все схвачено.....він, як взнає, що на нього копають, то зразу все просіче, моїм батькам в селі хату спалять, ти що, я тебе прошу..... Ну не крупна риба, але впливи має. Він дізнається, що то моя наводка, цей чорт все знає. Ну і що, що в нього три класи..., тим не менше, я тебе прошу. Нічого не видумуй, я просто так, я мушу комусь це сказати.....все я більше нічого тобі не розкажу... Степана це все задрало і він пішов на війну, ти сама знаєш. Микола чомусь не відписав, він, він мені листи пише, ще як за царя... ну та, це романтично, він має харизму, ми з ним так і в гори не пішли. ....Приїжджай, ми Чорногору перейдемо, я ці гори знаю, не треба ніяких гідів. .... Зрозумій, єдине, що я хочу, так це допомогти своїй родині, Стьопа приїде з війни, вони з Колькою відкриють крамницю.... Шо? Я не розумію, що ти говориш. Зло? Банальне? Як це зло банальне? Зло – це чорти! Я не знаю, хто такий Айхман..... Кароче, я не розумію, про що ти говориш, це якась філософія... Все, давай, давай, бо кличуть...

Рядок 2

*Накритий стіл в приймальні. Входить Іван Омелянович і Єнс. На задньому плані працюють лісоруби, рубають дерева.*

АЛІНА Good morning. Sit down, please<sup>1</sup>.

ЄНС good morning! Oh, thank you<sup>2</sup>.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ що він каже? Чого він так усміхається?

АЛІНА Він дякує.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ о, так, прошу сідайте. Кажі, най пригортається.

---

<sup>1</sup> Доброго ранку, сідайте, будь ласка.

\*\*Доброго ранку, дуже дякую.



АЛІНА Would you like a cup of coffee or tee<sup>3</sup>?

СНС A small espresso, please<sup>4</sup>.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ запар йому тої італійської кави, най думає, що то наша.

СНС Oh, don't do that. I can prepare coffee myself, I thought you have a waiter<sup>5</sup>.

АЛІНА Don't worry, we've got coffee powder, so it's not a problem for me.<sup>6</sup> Він каже, що це тупо, коли я роблю каву, тому що так не прийнято. Зробіть собі самі каву.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ Я? А ти для чого? Ну добре, добре.

АЛІНА пригощайтесь

СНС Thank you, it's very delicious. Oh, I've got a question. What do those people do<sup>7</sup>?

АЛІНА він питає, що роблять ці люди?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ Україну будують.

АЛІНА так і сказати?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ну та, рубають дерева, очищують ліс, будинки будують, Україну будують.

АЛІНА They are building Ukraine<sup>8</sup>.

СНС Oh yeah, of course<sup>9</sup>.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ скажи, що в нас дуже гарна природа і ми мусимо її вберегти від ворога, з яким воюємо.

АЛІНА Our nature is very beautiful and we want to protect it from enemy, with whom we are at war<sup>10</sup>now.

---

\*\*\* Бажаєте чашку кави чи чаю?

\*\*\*\* мале еспресо, будь ласка.

<sup>5</sup> \*\*\* ,ні, я можу сам собі приготувати, я думав, тут буде офіціант.

\*\*\*\*\* не турбуйтеся, офіціантка захворіла, а для мене це не проблема.

\*\*\*\*\* дякую, дуже смачно! Я маю питання, а що роблять ці люди?

\* вони будують Україну.

\*\* о так, звісно.

\*\*\* у нас дуже гарна природа і ми хочемо вберегти її від ворога, з яким ми воюємо.

ЄНС Oh, sure, but I have heard Ukrainians have pro-fascist sentiments. Is that so?<sup>11</sup>.

АЛІНА він каже, що чув про фашистські настрої в Україні.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ сам він фашист, гандон йобаний, ти диви.

АЛІНА Oh, no. It isn't truth. We are not fascists. We defend our country from Russian aggression<sup>12</sup>.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ запитай, чи він в москаляндії був?

АЛІНА Have you ever been to Russia<sup>13</sup>?

ЄНС No, no yet.<sup>14</sup>.

АЛІНА Ні, не був.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ то най поїде і запитає, що їхні десантники роблять на нашій землі?

АЛІНА It's only Russian propaganda, their soldiers have been caught in our territory!!<sup>15</sup>.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ скажи йому, що Путін хуйло, най ту пісню послухає, сам усьо пойме.

АЛІНА Putin, he is an aggressor<sup>16</sup>.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ хуйло!

ЄНС What is "hujlo"? I don't understand all the political situation, in your country because we have contradictory information, but I am really concerned and I hope this conflict soon will be resolved<sup>17</sup>.

АЛІНА він не розуміє усієї політичної ситуації, тому що чує суперечливу інформацію, але Єнс сподівається, що скоро це закінчиться.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ кажи, нехай не лижуть Путіну газову дзюрку, бо язик прилипне.

---

\*\*\*\* о так звісно. Однак. Я чув, що в Україні існують фашистські настрої, чи це справді так?.

\*\*\*\*\* Ні, це неправда, ми не фашисти, ми тільки хочемо захистити нашу державу від російської агресії.

\*\*\*\*\* чи ви колись були в Росії?

\*\*\*\*\* ні, ще ні.

\*\*\*\*\* це російська пропаганда, на нашій території зловили російських солдат.

\*\*\*\*\* Путін 0 це агресор.

\* я не розумію усієї політичної ситуації, тому що ми маємо суперечливу інформацію. Однак, я дуже стурбований і сподіваюсь, це скоро закінчиться.

АЛІНА we will have a big problem this winter, because the prices for gas are going to increase and our salaries are too miserable to pay for it<sup>18</sup>.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ Ти не то перекладаєш.

АЛІНА я то перекладаю, як не вірите, вчіть мову.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ти йому сказала, щоб газову дзюрку Путіну не лизали?

АЛІНА сказала.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ то чого він такий спокійний?

АЛІНА бо він культурний.

ЄНС Oh, I am sorry, but<sup>19</sup> ....

АЛІНА Oh, that I should be sorry, my boss simply doesn't understand<sup>20</sup>...

ЄНС I would like to see Ukrainian mountains<sup>21</sup>.

АЛІНА він хоче побачити наші гори.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ прошу дуже! Чекай, він приїхав на ділову зустріч чи йому вже дівок захотілося?

АЛІНА you are welcome. We can offer you to see Carpathian villages, with hutsul traditions, food and folk crafts<sup>22</sup>.

ЄНС Oh, thank you, I'll be glad to see your country and I'll be able to evaluate your ecological situation<sup>23</sup>.

АЛІНА I need to consult with my boss<sup>24</sup>.

ЄНС Oh, sure<sup>25</sup>.

---

\*\* ми матимемо великі проблеми цієї зими, тому що ціни на газ вирости, а в Україні дуже мізерні зарплати.

\*\*\* прошу вибачення, але...

\*\*\*\* це ви мені вибачте, мій шеф просто не розуміє.

\*\*\*\*\* я б хотів побачити українські гори.

\*\*\*\*\* ласкаво просимо. Ми можемо вам запропонувати подивитись карпатські села з гуцульськими традиціями, їжею, народними ремеслами.

\*Дякую. Я з радістю подивлюсь на вашу країну, а також зможу оцінити екологічну ситуацію.

\*\* я повинна проконсультуватись з директором.

\*\*\* так, звичайно.

АЛІНА він приїде в гори оцінити екологічну ситуацію, бо відтепер Європа має контролювати цю проблему в Україні. Якщо ви хочете зберегти свій нелегальний бізнес під прикриттям посади очільника охорони довкілля, то треба, аби він ні про що не догадався. Я йому запропоную поїхати у наше село, нехай відпочине, піде трішки в гори, але скажіть, хай лісовози перестануть їздити в ці дні, то як згода?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ (*розгублено*) та добре, може йому девок підігнати?

АЛІНА запитаю. Mr. Jens where do you want to stay? Unfortunately we haven't got any hotel here, but we can offer you a private house with comfortable conditions<sup>26</sup>.

ЄНС Oh, that's good<sup>27</sup>.

АЛІНА казав, що не треба. Йому треба невеличку колибку, я бабі Парасці задзвоню.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ йому побільше наливати треба, шоби менше на гори дививси, я батюшці, голові сільському задзвоню, най там які фестини організує, най бринзи нароблять, вафлі перемастять і буде добре.

АЛІНА this weekend a festival of traditional art is taking place in our village. There you can buy souvenirs made of wood and clay<sup>28</sup>.

ЄНС Oh, it's really nice I am happy<sup>29</sup>.

АЛІНА він каже, що хоче допомогти людям, які у скрутній ситуації, тому я запропонувала купити йому вироби Миколи, якому лісовоз минулого року поламав ноги.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ нащо ти таке сказала, хоче дати, хай в церкві дасть, хай мені дасть, от чорт.

АЛІНА ви що, він протестант.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ то який патріархат, часом не руский?

АЛІНА ні, то взагалі інша церква.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ Ладно. Ну вип'єм за здоров'я, мир і чисте довкілля.

---

\*\*\*\* Шановний Єнсе, де б ви хотіли залишитись? Там немає готелю, але є приватні будинки з комфортними умовами.

\*\*\*\* о, це чудово.

\*\*\*\*\* цих вихідних буде відбуватись фестиваль традиційного мистецтва. Там можна буде придбати сувеніри з дерева і глини.

\*\*\*\*\* О, це чудово. Я дуже тішуся.

АЛІНА We want to raise our glasses for health, peace and clean environment<sup>30</sup>.

СНС Yeah, yeah<sup>31</sup>.

*Стукаються келихами.*

Рядок 3

АЛІНА Надь, Надь, ржу, не магу.... Я тобі чесно кажу, сьогодні я йому дала джазу. Кароче, приїхав тут один німець на зустріч з питань екології, я ж перекладала. Ну так, саме так.... Це ж так круто... Не знаю, а що я можу, мені ще нині це кіно треба пережити. Розумієш, його син трохи того, він недорозвинений..... ой, кара, карма, я там знаю..... а за що тоді Микола терпить? Він тоді сам в гори пішов, я не пішла, от і це сталося. А що мені робити, Надь? Я би в нашому магазині мала вісімсот гривень, в мене батьки не працюють, Надь, Надь, мій тато дяк в церкві, люди тепер бідні, з похорону гріх брати, дітей не дуже часто хрестять, в мами діабет, вона нічого не може робити, ще й господарка в додачу.....Пішов, ну так, Степан пішов, а що я мала робити, а за що ми жити маємо? Мамі інсулін потрібен ..... добре, ну то потім задзвониш, я зрозуміла.

Рядок 4

*Підходить до столу, починає складати посуд. Входить Іван Омелянович.*

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ти щось розпоясалася занадто, ясочко моя, тобі так не здається.

АЛІНА мені нічого не здається.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ не пискуй мені.

(пауза)

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ я дзвонив в Київ, нема такого розпорядження, ми не в Європі, ніхто нас перевіряти не буде, то пройдисвіт якийсь.

АЛІНА я переклала то, що він говорив.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ то або ти мови не знаєш і видумала собі, або то якийсь шпiон німецький тут приїхав.

АЛІНА навіщо?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ я не знаю, може він хоче вивідати все тут і війська заслати, тоді і мені з моєю армією лісорубів прийдеться йти обороняти.

---

\* Давайте підніmemo келихи за здоров'я, мир і чисте довкілля

\*\* Так, так.

АЛІНА я звідки знаю?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ правильно, дівчина ніколи не знає, коли її заміж покличуть. Так от, якщо мій Андрійко тобі щось буде пропонувати, аби ти не відказувалася, ти мене зрозуміла?

АЛІНА не зовсім.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ах не зовсім!

АЛІНА ну не зовсім, я ж не знаю, що він мені пропонуватиме, якщо пропонуватиме втопитися, то я не знаю.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ не притворяйся, суко.

АЛІНА я зрозуміла.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ я зрозуміла, Іване Омеляновичу.

АЛІНА я зрозуміла, Іване Омеляновичу.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ зрозуміла, все ти зрозуміла, кицю (*гладить її по волоссю*).

(пауза)

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ після обіду прийде нова партія лісу, треба буде оформити тихенько всі документи і відправити куди треба, ясно?

АЛІНА так, Іване Омеляновичу. Це, якщо я не помиляюся, це ж та сама компанія купує, ну та сама, по той бік кордону?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ яка різниця, хто купує, що ма пернік до вятрака, як поляки кажуть. Я на нашу армію гроші даю? Даю! Хіба цього мало? Політика політикою, а бізнес бізнесом, ясочко. Чи ти інакше думаєш?

АЛІНА ні, але просто, просто це трохи якимось, якимось, трохи, ну....

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ як?

АЛІНА (*випалює різко*) цинічно, неетично, може відмовитись від тої постановки?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ а, так би й зразу сказала, ти ж в кіно нині йдеш точно.

АЛІНА ні, ну я просто подумала, що...

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ясочко, не дівчача то справа думати, а тут тільки я можу думати, бо в мене до цього є хист і здібності.

АЛІНА просто я в таких випадках брата згадую, він же воює, як не як.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ сонце, я знаю, що він воює, а хто йому бронезилет і оснащення купив, ти забула?

АЛІНА ну я вважаю, що це неморально торгувати з цією фірмою, яка по той бік кордону.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ох як ти говориш, а морально через просьбу хворого батька у мене тут працювати? Ти що в Інтернеті довго сиділа? Я тобі забороняю читати всяку фігню там, тільки то, що треба до роботи, а то вижену за зловживання службовим становищем.

АЛІНА вибачте... я , я просто...

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ я мав привезти твоїй мамі інсулін.

АЛІНА дуже вам дякую.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ але я його не привезу. Ти себе погано поводиш, крім того, ти вже доросла, маєш добру зарплату, можеш сама його придбати, ми ж в стані війни, не можна про це забувати, я багато приношу пожертв, ти не забувай, що і бронезилет Степану придбав саме я.

АЛІНА ми за це вам дуже вдячні, цілою родиною, що ви нам допомагаєте.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ я фактично врятував життя твому брату, цей бронезилет щодня рятує його від куль.

АЛІНА я знаю.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ і це вся подяка?

АЛІНА як я ще маю вам віддячитись?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ой, ну нащо таким тоном? Он хлопці – *(показує на лісорубів)* закінчили вже свою роботу, пішли на спочинок, ти їх хочеш потурбувати, рибонько моя?

АЛІНА зовсім не хочу.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ от і молодчинка, ти все в мене знаєш. Нині тото усно з паперами рішиш, а на вихідних з тим німаком поїдеш до Миколи, най купит у него все, покажеш там йому гори, ясочко.

*Гасне світло, Іван Омелянович розстібає ширінку, Аліна стає на коліна і робить мінет. Чути знову звук сокири.*

Третій куплет

Рядок 1

*Хата Миколи. Ввімкнений телевізор. З нього вилазять лісоруби*

ЛІСОРУБ 2

В ранковій тіні сосни  
Роблять селфі усі, кому занадто багато  
Сонячного світла

ЛІСОРУБ 5

За темними хмарами вельми строкато  
Кипить радіація  
Та, що з ЧАЕС ще не встигла себе проявити

ЛІСОРУБ 1

Кажете безсмертна нація?  
Із прапорами з-над Говерли  
Сама себе так хоче вбити  
Даючи свої коштовні перли  
Для того щоб селфі безкінечне було,  
Це ж не просто крокус з Червоної Книги  
Чи всякі там ендеміки Просліски Довголистої  
Наскельниці Лежачої, чи для повної інтриги  
Кремени Гібридної і Рододендрона східнокарпатського митролистого!

ЛІСОРУБ 6

Для чого стільки пафосу й ботаніки ?  
Візьми ломикаменя волотистого  
І покажи тим людям, що в Зеленопіллі тупорилі

ЛІСОРУБ 3

Від цього зілля всі стають дуже милі

ЛІСОРУБ 2

Жовтозілля Фукса, Жовтозілля Фукса  
Занесене до Книги Червоної,

ЛІСОРУБ 4

Так само, як всякі там лісовики і чугайстри

ЛІСОРУБ 2

Жовтозілля Фукса, Жовтозілля Фукса

ЛІСОРУБ 1

Перше вересня, попід вікнами вже ніби не радянські айстри!

*Приходить мама Миколи, лісоруби встигають сховатися в телевізор. Мама Миколи починає щось крутити, звук щоразу погіршується, вкінці бере відро води і виливає на телевізор, він починає диміти і припиняє працювати. Мама Миколи швидко витирає підлогу.*

*Входить Намішка.*

НАМІШКА Слава Йсу!

МАМА Слава навіки.



НАМІШКА я лист Миколі принесла від Степана.

МАМА ти шо, на пошті працюєш тепер?

НАМІШКА ні, то мені тета передала.

МАМА а чого то вона тобі передала? Ти нам шо? Родина?

НАМІШКА а чого ви мене так не любите?

МАМА бо ти відьма мала.

НАМІШКА а відки ви знаєте?

МАМА люди про вас так говорят.

НАМІШКА люди і про вас говорят.

МАМА про мене не говорят, я побожна жінка.

НАМІШКА ну і шо? А сина чого свого за сімома замками держите?

МАМА хто то таке сказав, паршивиця.

НАМІШКА люди так кажут.

МАМА то ти видумуєш.

НАМІШКА відколи він каліков став, то ви си хіба втішили, шо до вас прикутий буде, то ви його каліков робите.

МАМА не мели дурниць, потороччя ти останнє, его екраз нема дома.

НАМІШКА втік від вас, поки ви си молили.

МАМА тьфу на тебе, диви, яке пискате, ти вся в свою бабу вдаласи, така сама відьма будеш.

НАМІШКА мене ніхто не любить, ні моя родина, ні в школі, і ви, мене хоч не знаєте, а вже не любите.

МАМА а за шо тебе любити? Мале, низькоросле, екес грубе, нековирне, шпари між зубами, конопате, ніс диви, екий у тебе, в орла і то крашший, ніздрі екіс роздуті, очі, ек баньки, таке враження, шо повипадають, волосі кудлате, на нашому псі і то ліпші клакі висіт. Но не вдаласи. Тебе не любити, а желувати треба.

НАМІШКА то шо мені себе вбити? Я шо винна, що така нефайна?

МАМА то тебе Бог вже з народження покарав, така твоя доля.

НАМІШКА а Микола ваш шо краший? Він тепер каліка, ви ж його любите, а не желуєте.

МАМА то мій син, він народився здоровим і файним. Здоровим і файним, чого тобі треба, Мале, низькоросле, екес грубе, неоковирне, шпари між зубами, конопате, ніс диви, екий у тебе, в орла і то краший, ніздрі екіс роздуті, очі, ек баньки, таке враження, шо повипадають, волосі кудлате, на нашому псі і то ліпші клакі висіт. Но не вдаласи. Тебе не любити, а желувати треба.

НАМІШКА а вам не здаєтси, шо він собі пари не найде?

МАМА може так і ліпше, а то би екась дівуля єму кров пила. У него є мама, є я і я можу про него подбати.

НАМІШКА ага ек. А я думала, шо я єму могла би пару скласти, бо він обділений і я обділена.

МАМА ти в свому розумі? Не, не, но ти подивиси, еке нагле, гет мені з хати, аби я тебе тут не виділа.

НАМІШКА а шо? Я вмю їсти варити. І борщ, і вареники, і кремзлики, і книш, і банош, і рибу фаршировану навчиласи робити, і шити вмю, вишивати вмю, і як треба рожу вилічити, я мотитисі вмю, пекти, шити, мити, прати, зупу варити, молоко парити, на олії жарити, в ступі товкти, хату мести, порохи витирати, на коліна клякати, перед Матінков Божов ставати, ворогів проклинати, очима косо дивитися, ну і Любка має научити селфі робити.

МАМА *(мовчить)*.

НАМІШКА я на повному серйозі, я вам можу помагати, я знаю, шо ви рака маєте, я можу і про вас дбати.

МАМА це неправда, я здорова і можу про себе сама подбати.

НАМІШКА та то вже всі знають, шо ви ту хоробу маєте.

МАМА хто то порозказував, то ти відьма з чортами водишси, по лісах лазиш, з чугайстрами в розмову пристаєш, ото вони тобі нашептали.

НАМІШКА а ви нашо до знахарки ходили? ви ж ніби то до церкви ходите.

МАМА вона ж казала, шо нікому не скаже, вона ж мені обіцела.

НАМІШКА *(гучно сміється)*, а ви кажете, шо то я відьма і з чортами воджуси. *(пауза)* чого ви так переживаєте, тепер всі на шос слабі, тим більше на рак, ви ж немолоді, а рак то тепер всіх чіпаєтси, то тіко знахарка може помогти, я тим лікарьом не віру.

МАМА і я не віру, а за що я маю йти до того лікаря, вони там мені зараз не тільки рак найдут, а й діабет, зоб зараз придумают, то так спеціально, шоби гроші з людей здирати, кілко судилося, тілко буду жити.

НАМІШКА а екшо вам ваш Бог присудив вмерти, то шо?

МАМА пфу на тебе, я ше не вмру, бо в мене син каліка і за ним ніхто не подбає.

НАМІШКА а за вас хто подбає? То старість різна буває, може і за вами дивитися треба буде.

МАМА а тобі того шо треба?

НАМІШКА я ж кажу, я можу вам помагати.

МАМА а екшо мій Микола тебе не захоче? Ти его шо, заставиш?

НАМІШКА та ні, але...

МАМА ти чарівниця, відьма, аби ти мені зілля не сипала, не підливала нічого, бо то вас двох зі світу зведе.... І мене разом з вами.

НАМІШКА но подивимоси.

МАМА Чортиця ти, пішла гет.

НАМІШКА та жартую, у вашого Миколи виходу не буде, а я собі приходитиму, вам потрошки помагатиму, попретаю, наварю їсти.

МАМА ти мене вже в гробі видиш, ци шо? Я сама ше попретати можу і їсти наварити.

НАМІШКА та я знаю, але під лужко вже зігнутиси не можете, аби там попідмітати, дивітси, кілко там бруду назбиралоси.

МАМА ти чого по кутах заглядаєш?

НАМІШКА та то вже і заглядати не треба, може ви вже лихо видите просто.

МАМА не роби з мене немічну, я ше дальше, ек ти вижу.

НАМІШКА ну а Микола, він ади з дерева постійно теше, то знаєте, кілко стружки буде, та ви з тим самі не впораєтеси. І взагалі, шо вам внучат не хочетси?

МАМА єких внучат, ти про шо ото думаєш?

НАМІШКА добре-добре, я ж пожартувала, ви шо, жартів не розумієте?

МАМА ти шос задумала, я знаю.

НАМІШКА но ек хочете, це ваші справи, я піду.

МАМА чекай, ану, ти казала, шо варити їсти умієш, а булочки спечеш.

НАМІШКА спечу! А еке повидло маєте?

МАМА з чорниц маю.

НАМІШКА тогди тісто солодше робимо.

МАМА давай, я подивлюси на тебе.

*Мама починає витягувати стільницю, муку, посуд, розігріває піч.*

НАМІШКА дріжджі є?

МАМА слухай, ти мене за кого маєш? У справжньої газдині завжди дріжджі є!

*НАМІШКА бере дріжджі розчиняє. Бере муку, збиває жовтки, починає місити тісто.*

МАМА та хто так жовтки б'є, по-перше, треба бити правою рукою і ближче до гострого кінця, то не так си робиси, то не там.

НАМІШКА та ека різниця?

МАМА ек ека різниця! Воно гостріше смакуватиме.. Та шо ти цю миску береш, отут розчиняти треба... З тебе така гоаздиня, ек із мене балярина. Не так мука сиплетси.

*Намішка намагається щось відповідати, діалог пришивидшується, можна ввімкнути якусь музику. Через якийсь проміжок часу мама з Намішкою витягують свіжі булочки з печі, у них двох радісний вигляд.*

Рядок 2

*Входить Микола на милицях, дуже емоційний.*

МИКОЛА моя мрія збуласи. Алінка дзвонила, моя Алінка дзвонила, Боже, ек я її кохаю. До Онишуків подзвонила, добре, шо я в той момент сидів під вишнев. Ек я їй вдячний. В неділю приїде екийс німец, его звати Єнс, ци Ренс, не пам'ятаю. Короче, він хоче купити всі мої вироби з дерева і глини, може й ікони якісь вподобає. Алінка, золотце моє, ему про мене розказала, розхвалила. То типу, ек благодійність, так я частину на армію віддам, а з решти ми зможем із Степаном нарешті наше діло відкрити. Боже, скоріше б ця війна скінчиласи. Скоріше би він вернувси. А Алінка, просто золотце, вона тоже приїде певно. Оце заробимо грошей, мамо, я тебе від раку вилікую.

МАМА та тихо, пфу ти, ой.

МИКОЛА ма, я тебе від раку вилікую, мені протези покладут, може взагалі в місто переїдемо. Добрий почеток справи. Єкби не Алінка...

МАМА нашо вона тобі здалася, її нема, далеко від очей, далеко від серця.

МИКОЛА мамо, я знаю, шо ти всіх молодих дівчет, з єкими я спілкуєси не любиш, але перепрошую, шо осе Намішка робит на нашій кухні?

НАМІШКА булочки печу, шо не видиш?

МАМА файні пече. Аліна таких би ніколи не спекла.

МИКОЛА ма, а шо це з тобов, но тобто... шо взагалі творитси?

МАМА зі мнов все добре, а шо тут дивного, шо мені молода дівчина булочки помагає пекти, ти би між іншим до дівчет більше придивлювавси, а то роки йдут.

МИКОЛА ма. Ти шо, шо з тобов! А я між іншим вже приглянувси і твоя теорія не справджуєси, шо єкшо без ноги чи без руки, то вже приречений на самотність. Аліна мені взаємністю відповідає.

МАМА то вона си притворєї, аби ти з нев грішми поділивси з виторгу.

МИКОЛА та єк ти смієш, а взагалі, чоґо ти так про неї поґано думаєш?

МАМА бо вона вже міста попробувала, а там всі простітутками стают.

МИКОЛА ну капец, а в нашім селі всі непорочні. Ма, єк я ше ходив і був на дискотеці, то скажу тобі, шо такого, єк за нашим клубом, я по теліку навіть не видів.

МАМА то ти си випив і тобі привиджувалоси, бо то юнацькі фантазії сам чорт нашіптує.

МИКОЛА ладно, добре, шо сте булок напекли, буде чим того Єнса наґодувати.

НАМІШКА пригостимо, пригостимо.

МАМА ну, я йду єблука позбираю, а ви молоді тут собі вже побудьте. *(виходить)*

Рядок 2

МИКОЛА ти шо з мамов зробила? Ти чарівнице, ти їй тумана пустила, її єкби хто підмінив!

НАМІШКА не знаю, я нічоґо робила, вона сама мені булочки запропонувала пекти. До речі, приґошайси. *(подає булочки)*.

МИКОЛА я не голодний.

НАМІШКА ану попробуй, ми з твоїх мамов так старалиси!

МИКОЛА ти шо здуріла, щоби я ті булки їв? Ти там єкихос грибів напхала певно. Ти ж з тими чугайстрами, нявками всякими водиши.

НАМІШКА ти ж ніби у то все не віриш? Сам себе дуриш?

МИКОЛА та я не голодний просто.

НАМІШКА ну то я тобі інші булки покажу! *(розстібає плаття, показує голі груди)*, видиш єкі он круглі, файні, не?

МИКОЛА *кілька секунд дивиться*. Вопше то булками гузицю називають.

НАМІШКА *застібується*. Ну сраки я тобі показувати не буду.

МИКОЛА не показуй, ти думаєш, я шо, голої сраки не видів?

НАМІШКА не видів, бо всі рази, шо міг би уздріти, темно було.

МИКОЛА о, а в таких речах ти ліпше розбираєшси, єк у тому, шо в школі говорят.

НАМІШКА дуже смішно *(показує язик)* а я туристів водила по Чорногорі, перший раз сама провела групу через хребет.

МИКОЛА і шо, сусанша, не погубилиси в дебрях?

НАМІШКА єк видиш ні. Була я на Несамовитиму, ми там ночували.

МИКОЛА і шо?

НАМІШКА херня того усьо, шо с наговорив. Туристи і каміні метали, і си в нім булькали, і воду там брали, – погода єк на замовлення, ні одної хмаринки.

МИКОЛА бо то треба мати силу в руках, знати, шо треба нашептати, то єкби ти вергла камінь, то би певно землетрус був.

*Пауза. Намішка мовчить, образливо дивиться з-під очей.*

МИКОЛА ладно, не стій без діла, поможи мені приготувати мій аукціон.

*(починає витягувати звідусіль всілякі вироби з дерева та глини, ставить їх на стіл, який знаходиться посередині сцени. Намішка йому у цьому допомагає, витирає їх від пилу і акуратно розставляє на столі.*

МИКОЛА глечики і то, шо більше, клади ззаду, а то шо менше – спереду, щоб більш-менш рівно було.

НАМІШКА ти так симетрію любиш?

МИКОЛА а такі навіть слова знаєш? Шос мудріша стала ци шо?

НАМІШКА а фігня тото все, шо ти кажеш. Я ото сиділа на озері і зрозуміла, шо нішо не є в світі рівним. Нема ні часу, ні ото простору.

МИКОЛА Шо?

НАМІШКА нема нічого рівного, але світ перемінивси, перевернувси догори ногами. Я у своє відображення в озері подивилася і увиділа своє лице перевернутим, ше й трохи в один бік нахиліне. І я зрозуміла, шо все, зник центр, то, шо колис було далеко, стало дуже близьке, розумієш, простір звузився в одну точку, а та точка розширилась до безкінечності, і то, шо було лівим, стало правим, то, шо згори було, стало внизу, і навпаки, а то, шо було спереду, стало ззаду, бо людина більше не в центрі, центр зник, пропав у вихорі, і той, хто був чужим, став своїм, навіть не так, просто світ став відкритим, пропали всі границі, але люди, люди всі стали чужі і віддалені один від одного, бо то, шо було близько, стало дуже далеким. Отак то. Всі просто про Бога забули. Але він ото близько. Близько, а люди си боют одно другого.

МИКОЛА Намішко, ти шос такого наговорила, шо й сам нечистий не пойме. Йо, шо тобі є?

НАМІШКА я тобі кажу, ти за людьми поспостерігай.

МИКОЛА слухай, я тебе си вже бою. Ти си в то чортівське озеро подивила, то фіг го знає, що там си тобі в голові побаламутило.

НАМІШКА так є, я то точно знаю.

МИКОЛА я телік включу, треба новини подивитиси, шо ж там на війні.

*Під їжджає до телевізора, телевізор не працює.*

МИКОЛА не поняв, ачо телевізор не робит? Що сталоси?

НАМІШКА Добре, я піду, завтра нову групу туристів маю вести в гори. Це до речі, від Степана, звідси і узнаєш, шо там на війні.

*Намішка дає лист Миколі і виходить.*

Темрява.

Рядок 3

*Ранок. Вбігає мама, видно, що вона в емоціях, не може нічого сказати, починає збирати різний одяг, шкарпетки, нитки і ховає до скрині, шафи, чути гавкіт собак.*

МИКОЛА шо вже приїхав? Ти єго виділа? Який той німец?

*Мама мовчить, далі починає швидко мотатись по кімнаті.*

МИКОЛА а єк Аліна виглядає? Моя краля, певно вся, єк королева. Тут я пороскладав свої глечики і янголи, прямо, як на аукціоні. Ма, ну шо ти мовчиш, та скажи хоть слово.

МАМА все, тихо, тихо, виходит.

*Собаки ще більше гавкають. Входить Іван Омелянович. За ним лісоруби, чути звук рубання дерева.*

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ Слава Йсу! Доброго здоров'я тотій газдині.

МАМА просимо, просимо гостей в хату, я тим часом кави запарю.

*Мама виходить.*

МИКОЛА Де той німец? Де Аліна?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ спокійно, без нервів, це погано впливає на самопочуття інвалідів.

МИКОЛА чого ти приїхав?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ синку, ти за мене трохи молодший, не пасує тобі мені тикати, я життя вже прожив, ти ще молодий.

МИКОЛА я тобі можу і тикати, і рикати, дияволе.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ я взагалі то хотів тобі допомогти, я приїхав з добрими намірами.

МИКОЛА де Аліна? Де той Єнс, єкий мав у мене купити мої вироби?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ а яка тобі різниця, хто їх купить?

МИКОЛА де Аліна?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ Аліна в батьків, має вона право додому приїхати, давно вже не була.

МИКОЛА а той німец з нев?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ну з нею напевно, він між іншим дуже сподобався Алінці, вони навіть вчора ходили разом в кіно.

МИКОЛА цього не могло бути.



ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ чому не могло? Алінка англійську знає, я не даром платив за її курси.

МИКОЛА забирайси гет! Приведи мені їх краще сюда.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ слухай Миколо, в мене є для тебе пропозиція. Давай, я куплю в тебе твої вироби і передам їх Єнсу.

МИКОЛА ні, ні в якому разі, я тобі не продам.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ слухай, ну а яка тобі різниця. Пан Єнс зараз відпочиває, він з далекої дороги приїхав, йому треба перепочити, бо вже скоро назад. Крім того людина хотіла ще наші гори побачити, ну не можна так з гостями, треба їх розуміти.

МИКОЛА ти хую лисий, ти шос задумав, я тебе знаю.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ так, нічого я не задумав. Слухай, я розумію, що непроста в тебе доля, давай я он тото всьо купляю, навіть з надлишком на 3 відсотки лишу і по руках, харашо?

МИКОЛА доля у мене непроста, завдяки тобі, і ти, старий дяде, це прекрасно знаєш, це ти мене інвалідом зробив. Ти шо хочеш свою вину іскупити? Ти вже це пробував і не один раз, я від тебе не візьму ні копійки, я краще поб'ю і спалю своїх янголів з глечиками, ек поможу очиститися твоїй совісті. Най тебе гризе, Най мучит, а я знаю, шо тебе вона мучит.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ а чого це ти мене звинувачуєш у своєму каліцтві? Я тобі ніг не ламав. Хто тобі винен, що ти під колеса попав?

МИКОЛА а хто винен? Ваша кампанія? Будь ласка, прошу мені надати повноцінне відшкодування і оформити мені фінансову допомогу згідно з законом, з документами і печатками.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ слухай, хлопче, якщо я офіційно все оформлю, то більшу половину з цього я буду змушений віддати державі, ти ж це прекрасно знаєш.

МИКОЛА но тай добре, я віддам, зараз війна, ці гроші пригодетси.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ не будь дурачком, ти знаєш, що там все розкрадається.

МИКОЛА і ти в першу чергу крадеш! Сволоч! Ти ж мені не зможеш дати офіційно, бо в тебе все нелегальне, всі папери липові. Нема нікої гарантії, а екщо я умру? А крім цього в моєї мами онкологія, нам треба оформити постійну допомогу, я хіба можу в суд іти.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ слухай, хлопче, давай ти не будеш вдаватися до таких розмов, якщо ти хочеш, шоби мене совість заїла, то тобі цього не вдасться, мені все одно, я зі своєю совістю розпрощався давно, а суду ти ніколи не виграєш проти мене.

МИКОЛА влада змінилася, скоро всіх таких, ек ти, в тюрму посадєт, подивимоси ше хто виграє.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ця влада така сама, як і попередня, я теж, так би мовити до цієї влади належу.

МИКОЛА то забирайси гет, чого ти приперси, шоби поглумитиси?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ я просто хочу зробити добре діло, купити твої витвори, ми їх сфотографуємо, зробимо буклетик про народних майстрів Гуцульщини, на Інтернет-сторінці як рекламу повісимо, ти ще з цього заробиш.

МИКОЛА ти це на вибори зібравси і думаєш на мені рекламу робити?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ та ні, зовсім ні, що ти, синку, послухай...

МИКОЛА я екшо схочу, то з одної дошки можу більше заробити, ніж ти з цілої партії лісовозу. Ні, я тобі нічого не продам. Я продам Єнсу, туристу якомусь, а тобі ніколи в світі.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ а якщо я дам Алінці гроші і вона в тебе купить, то яка різниця?

МИКОЛА є різниця, я з твоїх рук кривавих не озму ні копійки, бо вони криваві, ти замочив ними всіх месних бізнесменів, повіджимав бізнеси, ше й в туризм пхаєши.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ добре, зроби мені послугу, я тобі просто так гроші лишу і ти їх візьмеш, пожалій свою маму. Я ж допомогти хочу!

МИКОЛА ага, то ти просто допомогти хочеш. Так би й зразу сказав. Ну добре підійди сюда.

*Іван Омелянович підходить.*

МИКОЛА роззуй мене..... Ну чого ти дивишиси? Роззуй мене, черевики скинь, я екби знав, що то не Єнс, а ти прийдеш, то би в своїх звичайних діравих тапках сидів.

*Той мовчки роззуває Миколу.*

МИКОЛА а тепер понюхай мої шкарпетки. Понюхай, понюхай. Но і ек? Треба мінети ци ше ні?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ смердять.

МИКОЛА значит треба мінети, ади там у скрині є нові попрані, витягни і принеси мені.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ я по чужих речах не лажу.

МИКОЛА по чужих грошах не лазиш, а гроші чужим людям хочеш давати, то ти по чужих грошах не лізай.

*Пауза*

МИКОЛА но я не буду мерзнути в ноги. Мені не можна.

*Той іде шукає шкарпетки.*

МИКОЛА ади ототі з мишов сіров принеси, то ше мого батька, вони вже старі і полатані, бо в мого тата шкарпетки рвалися чуть не шоднини, мама єму не вспівала нові в'язати. Більше того, вона далі постійно в'єже, хоть мені не потрібні ті шкарпетки, я ж ногами не ходжу, а вона далі в'єже, нема куда їх тепер складати. Але я їй нічо не кажу, бо то мама.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ оці?

МИКОЛА йо, давай ці, декую. Поможи мене вбрати.

*Іван Омелянович допомагає вдягнути в шкарпетки. Робить це дуже незграбно і йому це дуже не подобається, він видає нервові звуки.*

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ прошу, тепер тобі буде тепло у татових шкарпетках.

МИКОЛА ой, ой, я забув, здоймай ці шкарпетки, здоймай бігом.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ чого знімати? Що сталося?

МИКОЛА ей, здоймай, ей, ей.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ та що це таке, йопті-мопті.

МИКОЛА мені треба ж ноги помити. Перед кожною зміною шкарпеток треба мити ноги.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ну то мий.

МИКОЛА я ж не можу! Но поможи.

*Пауза*

МИКОЛА ади там є вода, видиш набрана, мама сагодне з потічка принесла, в нас вода не проведена і нікому й принести, отак мучимоси. А там ади тепла ше стоїт, то ти озми і розбав, аби літня була.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ти, ти, ти малий ще проти мене, не тикай мені, мені ніхто не тикає.

МИКОЛА дедю, но й так ніхто не чує, ти ж тут не директор.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ давай тобі вже мама ноги помие, а я, я тобі черевики почищу, бо то в нормального хлопа ботинки чисті мають бути.

МИКОЛА а вони у мене чисті, я їх пуцую що кожен другий день, коли не маю чим зайнятись, це ж окраса моїх ніг. Єк не ноги, то хоть обув буде блистіти.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ну тоді я собі сам почищу.

МИКОЛА добре, добре, лиш ноги мені помийте, бо біда буде.

*Іван Омелянович бере воду, змішує холодну з теплою.*

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ а ти не такий простий, як я собі думав.

МИКОЛА там ади мильце накрите лежить, господарське.

*Іван Омелянович мовчки миє ноги Миколі, потім бере шкарпетки і вдягає.*

МИКОЛА я би виверг ці шкарпетки давно, тим більше, що тато покійний носив їх, вони вже там зашиті, латані перелатані. Але дивітси, ека миша файна там є, я вводно страшу маму, що миші серце мені з'їли. Вона таких жартів не любить. Але ці шкарпетки татові, то не вона в'язала.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ послухай сюди, ти мусиш ці гроші в мене взяти, чи просто так, чи продати мені оті твої дерев'яшки.

МИКОЛА це янголи, дзвоники, ляльки, зірки і тризуби! А дерев'яшки то на твоїх лісовозах є.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ладно, ладно. Ну добре, я плачу вдвічі більшу ціну. Навіть мамі на хімію має вистачити, домовились?

МИКОЛА ні, не домовились.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ тобі навіть матері не жаль, от який вдячний за те, що вона з тобою мучиться.

МИКОЛА моя мама до лікарів не ходит, раз з вашої подачки пішла, а вони їй рак придумали. Чекай, я відлити хочу.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ то відливай.

МИКОЛА ну то підойми мене.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ слухай, я не думав, що ти такий затурканий, лікарі краще знають. Як підняти?.

МИКОЛА я маю право бути затурканим! Ади там є друге відро, принеси єго сюда.

*Іван Омелянович приносить відро.*

МИКОЛА а тепер підойми мене.

*Іван Омелянович мовчки незграбно підносить Степана. Той робить свою справу.*

МИКОЛА тепер можеш йти.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ добре. Послухай сюди, мені, мені твій батько снівся. Сниться мені кожної ночі. Сниться, що він кидає в мене камінь, а ти коло нього стоїш, пфу сидиш у тій калясці, а він кидає камінь, а я наче у воді мутній стою. Стою у мутній воді, і та вода починає бурлити, наче на бурю, якісь вихори кругом мене появляються, і мене в ті вихори тягне, і той камінь, що твій батько кинув, мені застрягає в грудях, і тамка така рана ся робить і риби починають мені тоту рану їсти, і вона гниє, і я в тій воді, я їй наказую стишитись, а вона далі вирує, не слухає мене, і я, я зникаю, я є, але мене нема.

МИКОЛА ну і шо?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ну і нічого, кожен другий день той сон бачу, вже і на службу давав, і до знахарки ходив, а воно далі ся снит.

МИКОЛА а я тут при чому?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ а при тому! Чорти по мене приходять!

МИКОЛА та ви сам, ек той чорт.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ знаю. *Прихилиється і шепоче на вухо.* Я знаю, шо я з того болота вже ся не виберу.

МИКОЛА *іде до свого сховку, приносить щітки і пасту для чищення взуття.* Прошу! Справжній хлоп має мати вичищене взуття. Може, як на них болота менше буде, то вдасться вам вибратись.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ та, та в мене вони також чисті, то вже не треба, я пожартував.

МИКОЛА ні, хіба то чисті?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ну чисті.

МИКОЛА ніхуя не чисті. Прошу, то всьо з ніг починаєтси. Я це аж тепер зрозумів.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ а на чім ти чистиш? Дай мені підставку якусь.

*Микола витягує дерев'яний хрест.*

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ а шо, другого ніц нема? Ти що здурів, чи шо?

МИКОЛА а шо? Кусок дерева.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ то хрест, ти шо не видиш?

МИКОЛА вижу!

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ та бійся Бога, він чортів відганє і всяку нечисту силу.

МИКОЛА ну в мене нема іншої підставки.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ я в брудних черевиках ходити буду.

МИКОЛА не мужик ти, Ваня.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ я нічого сказати не хочу, я перед тобою винен, але ото такі, як ти Україну і погублять. Бо ми, бізнесмени, хоч не зовсім чесні, але на церкви даєм, я ще й посту тримаюся, м'яса в п'ятницю не їм, горілки не п'ю...

МИКОЛА то вам з моїм татом ото в тому болоті, яке вам снитси і місце.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ бійся Бога таке на тата казати.

МИКОЛА послухай, мій тато страшенно пив, ото певно у вас камені кидає, сидячи в горівці. Він пив і дуже бив маму, тегав її за волосі і душив. Раз так душив, посеред ночі, шо я ледве его відтегнув. Це добре, шо він умер, легше жити стало, бо він ні грошей не приносив, ні не був добрим батьком.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ твій батько зламався. Це і моя вина в цьому. Він був доброю людиною. Ми працювали в одному лісництві, твій батько був добрим спеціалістом, ми з ним разом і по гриби ходили, і вовків відстрілювали. Та коли ми мали йти на підвищення, то я, я написав донос на твого тата, і мене взяли, і я зробив собі кар'єру. А твого тата звільнили, він не міг собі роботи найти, ото і пив тяжко, він хотів справедливості і не добився.

МИКОЛА нам з мамов від его прагнення справедливості легше не було.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ але мене за це вже наказало.

МИКОЛА вас наказало?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ у мене син хворий, він розумово відсталий, а жінка вмерла, вмерла, як Андрійцьови п'ять років було. Ото по коханках перебиваюся.

МИКОЛА так шо ви з мене хочете? Вас наказало, ви мене наказали. Всіх наказує, то шо?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ просто, якщо ти мені не продаси свої оці штучки, або не візьмеш гроші, то мене ще тяжче накаже, я просто знаю і знахарка мені так само сказала.

МИКОЛА може вам до психіатра сходити?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ послухай, я знаю, що в тебе серце добре, ти такий, як твій батько, в нього теж добре серце було.

МИКОЛА ви що думаєте, екшо я тобі продам своїх янголів, то врятую тебе він наглої смерті?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ шось тіпу того.

*Пауза*

МИКОЛА Гет!

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ слухай, синку, тебе теж в того багно затягне, ек в озеро, разом зі мною. Ти подумай про маму, про її хворобу, на кого ти її лишиш, ви мусите разом бути, ви мусите дбати один про одного.

МИКОЛА Гет!

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ну скотино, в тебе не то що ноги, а ще й руки відкажуть.

*Микола розбиває і розкидує всі глечики, які приготував для оглядин.*

*Іван Омелянович гримає дверима і виходить.*

Рядок 4

*Намішка стоїть посеред великого озера. Кидає камінь.*

НАМІШКА Трясу трясу кладкою, кладка водою, а вода купиною, а купина чортами, а чорти козаком рабом Божим (*якісь звуки перебивають, не чути імені*), щоб його трясли, трясли, та й до мене принесли, до народженної, хрещеної молитвенної, раби Божої Наміші. Аби ним крутила, як я трясу кладкою, а кладка водою, а вода купиною, а купина чортами, аби знесло всіх злих людей з вами, аби злі світа не втримали, аби ж у власному багні загинули, аби той камінь бурю запалив і чашу зла на гори розносив. Най чужий своїм стане, най верхом низ пристане. Нехай чорти з хмарами вийдуть, а з росою ввійдуть, хай гори впадуть, нас усіх спасут!

*З темряви з'являється Єнс.*

ЄНС Hello! I'm looking of Ms.Alina. She's my friend. Have you seen her<sup>32</sup>?

НАМІШКА от чортяка, я ще його не просила, а він з води вже лізе. Ще й белькоче щось по-чортячому. Ану щезни.

*Хрестить його три рази.*

---

<sup>32</sup> Привіт. Я шукаю Аліну. Ви її не бачили?

ЄНС Oh, sorry, I'm not a devil. My name is Jens. I'm looking for Alina<sup>33</sup>.

НАМІШКА то тебе та відьма послала сюди? Ану признавайси, то все Аліна?

ЄНС Yeah, yeah, Alina. Do you know her<sup>34</sup>?

НАМІШКА Хер, хер, то точно з нею хер!

*Далі хрестить його.*

ЄНС What are you doing<sup>35</sup>?

НАМІШКА не зникає, цікаво, то або мене мої сили лишили, або він не чорт.

ЄНС Fuck this country! I want to go home<sup>36</sup>.

НАМІШКА а, то ж певно чугайстер, хоч ніби і на чугайстра не подібний. Певно то тепер вже вони перевелиси, ну то шо, загуляємо!

*Підходить до Єнса, починає з ним танцювати.*

ЄНС I don't want to dance. Are you crazy<sup>37</sup>?

*Вони починають танцювати, ритм щоразу пришвидшується.*

Рядок 5

*Офісне приміщення. Сидить Аліна в порваних джинсах і в футболці. В офісі помітний безлад, непомиті чашки. Аліна пиляє нігті. Входить Іван Омелянович.*

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ о, а це що за новинка!

АЛІНКА яка новинка?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ що, що це ти напялила? Де твоя спідничка і блюзочка, нині ж перевірка з міністерства може бути.

АЛІНКА ну то хай буде.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ слухай, що це за вибрики?

---

<sup>33</sup> Ой, вибачте, я не чорт. Мене звати Єнс. Я шукаю Аліну.

<sup>34</sup> Так, так, Аліна. Ви її знаєте?

<sup>35</sup> Що ви робите?

<sup>36</sup> До задниці ця країна. Я хочу додому.

<sup>37</sup> Я не хочу танцювати. Ви божевільна.



АЛІНКА Степан загинув.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ну чекай, то ще нічого невідомо.

АЛІНКА вже відомо. Тато поїхав опізнати і забрати тіло.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ну прийми мої співчуття.

*Пауза.*

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ як там Єнс? Задоволений?

АЛІНКА я не знаю, де Єнс.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ як не знаєш?

АЛІНКА я його відвела в гори і там лишила, бо змучилася і спустилася в село, ще з родиною побула.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ як це в горах лишила? Де ж він є? Та мене звільнять, моїй справі капут, от сука.

АЛІНКА так може його вже ведмеді з'їли, і ніхто ні про що не дізнається.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ та я, та я , та я, я тебе в порошок зараз зітру.

АЛІНКА ну і стирайте, мені і так вже нічого втрачати. Ось моя заява про звільнення. Все, це кінець, дощ пішов. Я більше не буду вашою підстилкою і опікункою вашого сина! Ви б хоч його пожаліли. Ви ж ніколи навіть йому в очі не дивилися. Так, він може неповносправний, але він людина, в нього є свій світ, його просто, просто треба зрозуміти. А ви егоїст, який думає, як задовольнити свій член і напхати гаманець. А ваш син. Ваш син – він дуже самотній і дуже нещасний.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ це, це не твої справи.

АЛІНКА тепер і мої, бо я на відміну від вас, спілкуюся з вашим сином. І мені його дуже жаль.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ послухай, Аліно, я розумію, що тобі зараз важко, нам всім зараз важко, ми у складній ситуації, кожного дня гинуть хлопці, Україна переживає нелегкі часи, але те, що ти оце зараз витворяєш, твого брата не воскресить.

АЛІНКА я знаю, що не воскресить, але я таким чином помщуся вам! Я знаю, що ви не знайдете людину, яка буде прикривати ваші темні справи, вести дві бухгалтерії, прибирати, вкручувати лампочки і так далі, і далі, і далі.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ і це вся подяка?

АЛІНА ваш бронжилет мого брата не врятував.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ подумай про хворих батьків.

АЛІНА невже ви не розумієте, що вам кінець?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ сука ти! Невдячне дівчисько! Стерва! Проститутка!

АЛІНА я попрощаюся з вашим сином, він хороша і дуже нещасна людина.

*Виходить, хлопає дверима.*

Рядок без цифри

*Хата Миколи. Микола сидить і дивиться у вікно. Мама, як завжди, в'яже. За вікном починається гроза. Дуже сильна гроза. Блискає і чути звуки грому.*

МАМА не сиди коло вікна, не можна на грозу дивитися.

МИКОЛА ма, но нам і так з тобов небагато лишилося.

МАМА ти знов починаєш!

МИКОЛА но добре, добре, ма, вибачей.

МАМА хоть нитки мене заспокоюють, плетеш, плетеш, нема ні кінця ні краю тий нитці, клубочок меншеєтси, меншеєтси, а тут раз і нема его, це ек по ріці плисти. Добре шо хоть можна всьо розбити та й з другого кінця нитки новий клубочок змотати, можна витак кацабайку з того сплести, а чо би й ні?

*Підїжджає до мами і обїймає її.*

МАМА лиє і лиє, там в сіньох вже води повно. Люди, шо це з нами буде, затопит, ци шо! Там у дасі дірка . Йо-йо-йой, шо це буде.

МИКОЛА то так гори з Степаном прощєютси.

МАМА прощєютси, прощєютси, до себе приймают, ото душа вмиваетси, ек у той світ переходит. Але то вже так гримит, ек би гори зрушилиси. То Карпати в долину йдут. Ой!

МИКОЛА шо таке?

МАМА та болі почалиси.

МИКОЛА давай я поможу.

МАМА чим ти поможеш? Чекай, тобі шкарпетки треба помінети.

МИКОЛА мамо, я не тато, не треба мені шкарпеток.

МАМА нашо ти мені таке говориш? Я ек знаю, шо тобі зимно, ци ти хочеш їсти, мені легше, легше, бо так не болит, я тогди про тебе лиш думаяю, про то, ек тобі помогти..

МИКОЛА мамо, перестаньте, не вставайте. Я сам устану, в мене ади зара ноги підут.

МАМА я тобі чаю запарю.

*Встає, але помітно, що їй дуже важко.*

*Вбігає Намішка.*

НАМІШКА Біда! Біда! Біда! Біда! Біда!

МАМА та сєдь, ти чучіло! Шо сталоси?

НАМІШКА Біда!

МИКОЛА Сєдь, бо зара ті блискавкою вб'є.

НАМІШКА Степан живий! Прийшов з війни.

*(Пауза)*

МИКОЛА без ніг вернувси?

НАМІШКА не, вернувси і в гніві вбив Аліну, Щура старого і малого.

МАМА шо ти мелеш? То тобі приснилось! Та вона меле, шо не видиш?

НАМІШКА та я кажу. Батько його тоже приїхав, не було там його тіла серед вбитих. А в квартирі Щура був відеозапис. Короче, там в Степана в хаті міліція вже є, я коло вікна прийшла і слухала. Все перевіряют, питаютси за документами всякими. Короче, якась там журналістка з Києва статтю написала, шо ніби тут ліс типу незаконно рубають, продают за той кордон, екс, експрують, екс, короче, шос з людьми роблет, місцевих дівчет особливо, типу шо заставляют всьо робити і шантажуют, заставляют сором усекий робити. То так про Щура написала, про то, шо він крадій. І то Степан дєсь прочитав того, і навіть дохати не їхав, а з тою газетою зразу прийшов до Щура в хату, а там Аліна була шє, він кричев на них, казав, шо він воює, за майбутне, за то, аби ліпше жилоси, за то, аби нас ворог не загарбав, а вони таке витворєют, особливо на Аліну кричев, і всіх їх у гніві повистрілював. Ніхто теперка не знає, де він є.

*Блискавка і грім посилюються. Окрім того долучаються звуки сокир. Темрява. Світло в тунелі. Чути лише голоси. Також повинні бути присутні звуки води і сокир.*

МАМА Микулко, ти лиш тримайси мене, тримай мене за руку, тут мокро, але я тебе переведу.

НАМІШКА я поможу, я тут, з вами. Я, я казала, що чесу нема, всьо, що буде в майбутньому, вже колис було, всьо йде по колу.

МАМА не мели дурниц, ти себе пильнуй, Намішка.

НАМІШКА я знаю, це озеро, я знаю, куда йти, знаю ці дороги, ми зараз вийдемо.

МАМА а шо в нашу хату блискавка вдарила?

НАМІШКА скоріше, скоріше, бо не встиємо.

МИКОЛА куда не встиємо?

НАМІШКА Треба ще з усіма зустрітиси. Треба встити, аби всьо догори дном не перевернулося, бо тогди зразу в небо попадемо.

МИКОЛА та ми, ми ж під водов. То видко хату нам залило.

НАМІШКА але то замінитси всьо. Небо землев стане. Всьо праве стане лівим, перед стане задом, і хто був чужим, своїм стане, буде в центрі, але центру вже не буде, не буде ясно, де чоловік, а де жінка. Все буде добре.

МАМА ну туманиця. І шо ж ото ти таке мелеш?

НАМІШКА скоріше, бо чес тепер уже навіть не по лінії, а через краплі, через точки.

МИКОЛА мамо, ну, де той Бог, в єкого ти так віриш? Чо він нас не вретує?

НАМІШКА тихо, він з тобов іде, але Бог лиш у тиші говорить, а ти кричиш, то й не вчуєш его ніколи.

МАМА о, вна добре каже.

МИКОЛА та куда ми йдемо?

НАМІШКА йдемо їсти фаршировану рибу!

МИКОЛА я не люблю фаршированої риби.

НАМІШКА а чого би ти з'їв?

МИКОЛА не знаю, борщу.

НАМІШКА та то запросто.

МИКОЛА я борщу хочу.

НАМІШКА ну то буде і борщ.

*Світло. Намішка, Микола і його мама опиняються у світлому приміщенні, перед ними накритий всякими наїдками стіл. Кругом порозкидано багато каміння, різного за розмірами, також порозкидвані шкарпетки і дерев'яні коники. Навколо лісоруби стукають сокирами.*

МИКОЛА це ж мої коники, відки вни тут узелиси?

НАМІШКА миші вкрали, заміш серця. Це не коники, це повирубунані дерева, через екі гори наші впали, бо нікому було їх держати.

МИКОЛА це для Степана був коник.

НАМІШКА а я его вкрала. Колисала мишка липову колиску. Поки дитя спало, принесла горішки, вкрала твого коника й дерев'яного дзвоника... Дзвоник задзвенів, весь світ зледенів. А ми йдемо їсти підливу й готувати нову зливу.

МИКОЛА хто це промовляє, Намішко, це не ти. Я не піду з тобов.

НАМІШКА не я, не я. Розумієш, треба приймати рішення, серйозні рішення приймаюти раз у житю, або всьо, або ніколи вже си то не стане.. Ти ніколи від чужих не позбудешси, поки сам таким не станеш.

МИКОЛА шо це за вода? Це шо так нашу хату затопило? Чого вна вдолину не зійшла, екшо ми в горах жиємо?

НАМІШКА нема вже гір, нема. Послухай, вода нікуда не зникає, з одного озера може зробитися два, може і сім, може воно зникнути, висушитиси, але вода йде в хмари і назад вертаєти, і нігде крапля від краплі не дінетси. Так само і людина від людини не може си діти, чи то уб'єти когос, ци си вретує. Тоти люди, котрих видів хоть би раз, вводно з тобов будут, у твоїй пам'єти, а то страшна річ. Чим більше хочеш від когос утекти, тим більше він буде ближче до тебе, я це давно зрозуміла, коли в Несамовите перший раз подивиласи. От того й нема ні простору, ні часу. Розумієш?

МИКОЛА Не, не розумію, я хочу піти відси.

МАМА йдемо, йдемо, не треба тут стоєти.

*Всі троє сідають за стіл. Лісоруби припиняють рубання дерева. По одному кожен з них приходить і на підлозі кладе перед столом свою сокиру, сідає за стіл.*

ЛІСОРУБ 1

Озеро впало, гори встали

ЛІСОРУБ 3

Ти шо тупий, це гори впали, озеро встало

ЛІСОРУБ 5

Може нас було замало?

ЛІСОРУБ 4

Це твоє мистецтво пропагандистське

ЛІСОРУБ 2

Нас вирвали зі стін будинків побуту,

Це було низько

ЛІСОРУБ

Останні орли соцреалізму

ЛІСОРУБ

Щоб вилікувати шлунок,

Іноді роблять клізму

ЛІСОРУБ 2

Давай культурніше, ми за столом

ЛІСОРУБ 4

Вибач, Може хочеш пряник?

ЛІСОРУБ 3

Йоб, ж твою,

Який нахуй пряник, коли торф'яник

Досі горить?

ЛІСОРУБ 1

Добре, вибач, просто істина не одна,

У нас ще йде війна

ЛІСОРУБ 2

Може Бог і є, а Істини нема,

ЛІСОРУБ 3

це тільки твоє пропагандистське мистецтво,

А ліс росте не рік і не два.

*Поміж ними до столу приходять і сідають Аліна, Іван Омелянович, Єнс, хтось виходить з залу і теж приєднується до столу.*

*До столу також можна запрошувати глядачів.*

*осінь 2014 – 2015, Загреб-Львів*